

Statsministeren (Poul Hartling):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstod spørgeren rigtigt: om det var min regerings kræmmerind, han hentydede til. I så fald forekommer det mig at falde helt uden for spørgsmålet. Med hensyn til begrundelsen for spørgsmålet skal jeg først sige, at det er ikke rigtigt, når det i begrundelsen anføres, at de nævnte kreditorlande under præsident Allendes regering afviste alle anmodninger om lettelse i afbetalingen af Chiles betydelige udenlandske gæld. Tværtimod indgik kreditorlandene den 19. april 1972 en generel aftale med Chile om konsolidering af kreditforsikrede gældsposter, som forfaldt mellem november 1971 og 31. december 1972. Denne generelle aftale skulle følges op af tosidede aftaler imellem Chile og de enkelte kreditorlande, og Danmark og Chile indgik en sådan aftale den 13. juli 1972.

Da man indgik aftalen den 19. april 1972, gav „Pariser-klubben“ desuden et klart tilsagn om genoptagelse af drøftelserne med henblik på gældskonsolidering af de poster, der forfaldt i året 1973, og dette skete ved møder i Paris i januar og juli 1973. Herunder viste det overvejende flertal af medlemslandene klar forståelse for Chiles vanskeligheder og betydelig vilje til at nå frem til et tilfredsstillende arrangement, til trods for at Chile ikke i fuldt omfang havde opfyldt aftalen af 1972. Den afgørende grund til, at man alligevel ikke på disse møder kunne nå frem til en aftale, var, at man fra Chiles side ikke var i stand til at fremkomme med de fornødne økonomiske oplysninger.

Ved mødet i juli 1973 aftaltes nye forhandlinger inden udgangen af oktober. Som følge af den politiske udvikling i Chile blev disse forhandlinger udsat, og de er først genoptaget på mødet den 21.-23. februar 1974. Så meget om fortiden og om den fejlagtige begrundelse i spørgsmålet.

Det møde i februar, som man kalder „Pariser-klubben“, omfattede ikke blot de nævnte kreditorlande, men også repræsentanter for Den internationale Valutafond, Verdensbanken og andre interesserede internationale organisationer. Forhandlingerne på „Pariser-klubben“s møder er ifølge sagens natur strengt fortrolige, indtil et resultat er opnået, og jeg kan naturligvis ikke

tage nogen som helst stilling til forlydender, end ikke eller især ikke forlydender fra hr. Ib Nørlund.

Da en række af kreditorlandene, herunder Danmark, ikke forud for mødet havde modtaget nogen henvendelse fra Chiles regering, var det ikke muligt på mødet at nå frem til nogen aftale om rammerne for gældskonsolidering. Et nyt møde vil finde sted i slutningen af marts måned.

Ib Nørlund (DKP):

Ministerens redegørelse for de tidligere forhandlinger i „Pariser-klubben“ er ufuldstændige. Det spillede en meget væsentlig rolle i forhandlingerne med Allende-regeringen, at man fra USAs side bragte hele spørgsmålet om nationaliseringen af kobberminerne ind i forbindelse med at trække afgørelsen af en ordning ud.

Jeg synes, at ministeren i øvrigt skylder svar på, om man agter at foretage yderligere i denne sag. For min begrundelse var ikke alene en henvisning til fortiden. Jeg kan understrege, at det ydermere er sådan, at Verdensbanken i den seneste tid direkte har bevilget et ekstra lån på 50 mill. dollars til juntaregimet, og jeg vil gerne spørge, om regeringen agter på det næste møde i „klubben“ at støtte det hollandske synspunkt.

Statsministeren (Poul Hartling):

Spørgeren siger, at min redegørelse er ufuldstændig, men den gik på den begrundelse, som spørgeren har givet for sit spørgsmål, og hvori han siger, at man afviste alle anmodninger om lettelse i afbetalingen af Chiles gæld under Allende-regeringen. Denne påstand påviste jeg er direkte fejlagtig, og jeg kan henvise til den bekendtgørelse, som er offentligt tilgængelig, om den aftale, der blev truffet mellem Danmarks regering og Allendes regering i Chile. Dermed er altså fortiden sat på plads, idet det er fejlagtigt, hvad spørgeren har skrevet i sin begrundelse.

Med hensyn til, hvad der skal ske på det kommende møde, kan jeg ikke sige noget som helst, da disse forhandlinger er fortrolige, men jeg kan sige så meget, at spørgsmålet om vores holdning til Chiles regering og de synspunkter, man kan have over for den, rettere bør komme frem i andre fora, i andre